

Statskassen at faa $\frac{1}{2}$ i Stedet for $\frac{1}{4}$ af det yderligere Overskud. Ændringsforslaget gaar derfor ud paa at forandre $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$.

Saa skal jeg gaa over til at omtale Skatterne, hvorom vi have stillet Ændringsforslag sammen med flere andre. For Øjeblikket er Nationalbanken skattefri og indtager der en Særstilling overfor alle andre Banker, som ere fuldt skattepligtige. Efter de ny Skattelove ere Bankerne fuldt skattepligtige som Aktieselskaber, alene Nationalbanken er fri. Det har dog vist neppe været Meningen, at Forholdet skulde være dette. Dertil kommer ogsaa, at da Nationalbanken blev oprettet under de vanskelige Pengeforhold, var den den eneste Bank, man havde, og af den Grund gav man den Skattefrihed, for at den kunde komme i Virksomhed og udføre den Gerning, der krævedes. Det er Oktrojens § 43, her er Tale om, og den lyder saaledes: „Da Bankens Fond, som en Kapital, der ene og alene er bestemt til Sikkerhed for dens udstedte Sedler og Forskrivninger, samt øvrige dens Bestemmelser, ikke til andet Brug maa kunne anvendes, saa skal den derfor ikke heller nogen Sinde med nogen Slags Afgift i Fredstid eller Feidetid vorde betyngt eller formindsket.“ Man har altsaa under disse vanskelige Pengeforhold villet have fuld Sikkerhed i den Fond, Banken har, og man har derfor fritaget den for alle Afgifter. Forholdet er nu blevet et ganske andet. Det har udviklet sig dertil, at man f. Eks. her i København ved de sidste Skatteansættelser efter de ny Skattelove naturligvis satte den i personlig Skat til Kommunen af det Udbytte, som udbetales til Aktionærerne og altsaa gaar ud til private Folk. Det kan dog ikke siges at være Bankens Fond, og derfor mente man, at der naturligvis skulde svares Skat deraf, det kom ikke § 43 det mindste ved. Skatteraadet satte ogsaa Banken i Indkomstskat, men Overskatteraadet fritog den i Henhold til en Højesteretsdom, som i sin Tid blev fældet overfor en Indkomstskat til Staten. Nu kunde man gaa til Domstolene og faa Sagen afgjort, men det har Københavns Kommune ikke villet gøre alene af den Grund, at Oktrojen udløber til næste Aar. Saa bortfaldt Bestemmelsen, og det kom da an paa, hvilke Bestemmelser der traadte i Stedet. Bestemmelsen om Skattefrihed blev, som ogsaa det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) omtalte, sat ind, den Gang vi havde de vanskelige Penge-

forhold i Landet, da det var nødvendigt at have megen Sikkerhed og nødvendigt, for at faa Banken i Stand, at give saa mange Fordele som muligt. Men naar man nu giver en ny Lov, bør man tage Skattefritagelsen bort, og det har et Mindretal udtalt i Ændringsforslagene under Nr. 26 og 27.

Det første af disse gaar ud paa, at den Fritagelse for kommunale Skatter, der maatte være indrømmet Nationalbanken ved dens Oktroj af 4. Juli 1818 § 43, bortfalder. Det gælder altsaa Kommuneskatter, som det forekommer mig rimeligt, at Banken i det mindste svarede, selv om man vilde fritage den for Statsskatter. Der er jo mange Kommuneskatter, Banken er fri for, saaledes Ejendomsskylden og Areal-skatten. Den betaler kun Grundskat, der udgør et meget ringe Beløb. Men sæt nu, at Banken køber et stort Ejendomskompleks, hvad der er Tale om, idet Banken vil udvide sig, saa bliver en Ejendom, som nu er skat skyldig baade til Stat og Kommune, fritagen for at betale de Skatter, der hvile paa faste Ejendomme. Staten kommer altsaa til at give Banken Penge i Lommen ved at give Afkald paa Skatter, og det samme er Tilfældet for Kommunens Vedkommende. Jeg anbefaler derfor ikke alene dette Ændringsforslag, men ogsaa Ændringsforslag Nr. 27 om, „at der af de Nationalbanken tilhørende faste Ejendomme“ — baade til Stat og Kommune naturligvis, efter de bestaaende Love — „svares Ejendomsskyld og andre paa fast Ejendom hvilende Afgifter.“ Vedtages begge disse Ændringsforslag, hvad man meget godt kan gøre, faar Banken Lov til at betale baade Stats- og Kommuneskat.

Jeg har nu kun tilbage nogle faa Bemærkninger. Idet jeg skal henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser angaaende de af hele Udvalget stillede Forslag, skal jeg tillige anbefale at stemme for Ændringsforslaget angaaende Oprettelse af Filialer. Med de Privilegier, Nationalbanken har, bør den komme Næringslivet til gode i saa stor Udstrækning som muligt. Den bør derfor ikke begrænse sin Virksomhed til København og enkelte større Byer, men ogsaa sprede den videre ud, saaledes at saa mange som muligt kunne faa godt deraf.

Dernæst skal jeg tillade mig, hvis vore Ændringsforslag blive forkastede, at stemme for Ændringsforslag under Nr. 15 af det ærede Medlem for Københavns 4de Valg-